

канонів і відкриваючи нові горизонти для експресії та символізму. На початку XXI століття натюрморт став відображенням культурного плюралізму та зростання впливу глобалізації. Колорит у сучасному українському мистецтві різноманітний і багатозначний, тому що митці використовували колір не тільки як естетичний елемент, а й як символічний засіб. Він стає інструментом для передачі глибоких емоцій та ідей, відображаючи складні соціальні та культурні процеси. Художники експериментують з палітрою, поєднуючи традиційні українські кольори з сучасними тенденціями, створюючи унікальні візуальні наративи. Такий підхід дозволяє не лише зберігати національну ідентичність, але й інтегруватися у глобальний мистецький контекст.

Список використаних джерел

1. Авер'янова Н. Українське образотворче мистецтво в добу тоталітаризму. Українознавство. 16/2012. С. 43-46.
2. Зіневич В. М. Сучасний український натюрморт: пошуки нової предметності. Інститут мистецтв Київського університету імені Бориса Грінченка, Соціально-гуманітарний вісник, Вип. 20, 21, 2018.
3. Клімова Т. «Соціально-ідеологічні аспекти українського натюрморту 1950-60-х років». Українське мистецтвознавство. 2009. № 3. С. 78-92.
4. Kriuk, Oleksandr, Kriukova Ganna, Mostovshchykova Daria. Витоки формування національного стилю в українському образотворчому мистецтві XX – початку XXI століття. Міжнародний науковий електронний журнал ЛОГОΣ. ONLINE. № 8, April, 2020.

СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА ЇХ РОЛЬ У МИСТЕЦТВІ

Клімачова Я. А., здобувач вищої освіти

Авула А. І., доктор філософії, доцент, доцент кафедри цифрового мистецтва

Київський національний університет технологій та дизайну

Ключові слова: живопис, скульптура, графіка, народне мистецтво, цифрові технології, відеоінсталяція, проекти доповненої та віртуальної реальності.

У наш час світ мистецтва швидко змінюється під впливом технологій та глобалізації. З одного боку, є традиційні види творчості, що спираються на багатий історичний досвід. З іншого — з'являються нові медіа та візуально-експериментальні форми вираження, що часто пов'язані з цифровими технологіями. У цій роботі ми розглянемо, як традиційні напрями в мистецтві співіснують із сучасними інноваціями та які можливості це відкриває для художників і глядачів.

Традиційне мистецтво містить різні жанри: живопис, скульптуру, графіку, декоративно-прикладні техніки тощо. Вони передають давні знання й навички, що формувалися упродовж століть. Наприклад, класичний живопис часто ґрунтується на академічних правилах перспективи, анатомії, композиції та світлотіні, які створювались та вдосконалювались поколіннями. Народне мистецтво (витинанки, гончарство, вишивка) зберігає культурну спадщину та нагадує нам про корені нашої ідентичності. Попри свою аутентичність, ці напрями не стоять на місці: художники постійно експериментують із новими фарбами, матеріалами й способами зображення. Таким чином, традиційне мистецтво стає живим та актуальним навіть у сучасному контексті.

Цифрові технології сьогодення дають митцям абсолютно нові засоби для творчості. З'являються відеоінсталяції, проекти доповненої та віртуальної реальності (AR/VR), а також інтерактивні виставки. Такі формати змінюють уявлення глядачів про те, чим є мистецтво: тепер воно може бути не лише картинкою на стіні, а й віртуальним об'єктом чи навіть чимось, що реагує на дотик або рух [4]. Інтернет також полегшує спільну роботу митців з усього світу, що допомагає швидше обмінюватися ідеями та створювати проекти, які поєднують різні стилі й культури. Це дає поштовх для появи цілком нових жанрів та напрямів. Дуже часто трапляється цікаве явище, коли художники поєднують історичні мотиви з сучасними підходами. Наприклад, можуть узяти сюжет зі старовинних народних легенд і переосмислити його за допомогою віртуальної реальності чи цифрового друку. Така комбінація допомагає зберегти культурну спадщину й водночас робить її привабливою для сучасної публіки. Освічує і залучає все більше людей, що до цього не цікавились мистецтвом та історією своєї країни, привчає нащадків до прекрасного [3]. Цей симбіоз також помітний у виставках, де традиційні картини розміщуються поруч із мультимедійними інсталяціями, створюючи контраст, що звертає увагу відвідувачів на важливість як минулого, так і майбутнього [2]. Нові форми мистецтва дозволяють глядачам більше взаємодіяти з творами [1]. Замість пасивного огляду картини, люди часто можуть самі стати частиною інсталяції чи впливати на її зміст (наприклад, через сенсори руху або власний смартфон). Завдяки соцмережам і онлайн-платформам роботи митців швидко поширюються світом. Це сприяє зростанню інтересу до різних культур і надихає людей на власні творчі експерименти [5]. У результаті мистецтво стає більш масовим і впливає не лише на вузьке коло професіоналів, а й на широкий загал.

Отже, сучасне мистецтво розвивається на перетині традиційного та інноваційного підходів. Класичні методи не втрачають значення, адже вони зберігають спадщину поколінь і дають надійний фундамент для творчості. У той же час нові технології відкривають безліч можливостей для експериментів і залучення нової аудиторії до активної взаємодії. Поєднання цих двох складових — минулого й майбутнього — створює

особливе середовище, де мистецький процес стає потужним двигуном культурних змін і спонукає нас задуматися про шляхи розвитку людства.

Список використаних джерел

1. Глобалізація і сучасне мистецтво : збірник наукових статей / за ред. О. Сидор-Гібелінди. Львів : Львівська національна академія мистецтв, 2015. 288 с.
2. Леонтьєв, С. А., Чулкова, Т. М., & Гранатирко, Б. В. (2021). Роль цифрових технологій у презентації сучасного українського мистецтва на прикладі виставкової діяльності Шевченківського національного заповідника. *Вісник Харківської державної академії дизайну і мистецтв*, 3, 81–83. URL: <https://er.chdtu.edu.ua/bitstream/ChSTU/3749/1/%D0%BA%D0%BE%D0%BD%D1%84%D0%B5%D1%80%D0%B5%D0%BD%D1%86%D1%96%D1%8F%202021%20%281%29.pdf>
3. Мистецтвознавство України : збірник наукових праць / редкол.: А. В. Яковлева (голова) та ін. Київ : Інститут проблем сучасного мистецтва НАМУ, 2018. Вип. 18. 232 с.
4. Русаков, С. С. (2023). Вплив імерсивних технологій на сприйняття мистецтва в контексті трансформації сучасного артринку: культурологічні аспекти дослідження. URL: https://www.researchgate.net/publication/370031164_Vpliv_imersivnih_tehnologij_na_spriijnatta_mistectva_v_konteksti_transformacii_sucasnogo_artrinku_kulturologicni_aspekti_doslidzenna
5. Цифрова культура : словник основних термінів / упоряд. О. В. Ковальчук. Київ : Національна академія керівних кадрів культури і мистецтв, 2019. 152 с.

ТЕХНОЛОГІЇ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В КІНОМУЗИЦІ: ПЕРСПЕКТИВИ, ВИКЛИКИ ТА ЕТИЧНІ АСПЕКТИ

*Сошальський О. Ю., аспірант кафедри музичного мистецтва
Національна академія керівних кадрів культури і мистецтв*

Ключові слова: штучний інтелект, кіномузика, музичний продакшн, авторське право, творчість і технології.

Сучасні кінокомпозитори дедалі частіше використовують штучний інтелект (ШІ, англ. AI – artificial intelligence) як потужний інструмент у процесі створення кіномузики. Завдяки новітнім алгоритмам машинного навчання та генеративним моделям, ШІ стає не просто допоміжним засобом, а справжнім креативним партнером у виробництві музичного контенту для кіно. Розвиток ШІ у сфері кіномузики відкриває нові перспективи, зокрема спрощення процесу створення музики, розширення творчих можливостей та здешевлення кінопродукції. Водночас активне впровадження цих технологій ставить перед індустрією низку викликів,